

ιδιάζουσαν τοπογραφικὴν γνῶσιν, ἥτις προέρχεται ἐξ ἰθαγενείας· ὅ τῆρ ὠμορφῆ τοῦ κάστρου, ἥτις ὑποδεικνύει ὑπόσχεσιν τοῦ στρατάρχου, συνήθη εἰς τοιαύτας περιστάσεις, καθ' ἃς ἐν τῇ ποιήσει μάλιστα ἐπιφαίνεται πρὸς πλείονα διέγερσιν τῶν παθῶν τοῦ ἀνθρώπου. Οὕτω καὶ Ὀμηρὸς τῷ πράγματι χρῆται πρὸς κατάπυσιν τῆς μῆνιδος τοῦ Ἀχιλλέως· ὑπόσχεται γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τάδε·

..... εἶδέ κεν αὐτὸ
 ἄστὺ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω· ἀλαπάξει
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοὶ
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλῆσθαι
 εἴ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλιπται ἔωσιν.

(Ἰλιάδ. I, 277 κέξ).

Τὰ τοιαῦτα, κατ' ἐμὲ ὑποδεικνύουσι τὴν ἀρχικὴν μορφήν τοῦ ἔσματος, ἐξ ἧς προήλθον αἱ λοιπαί, αἱ τινες δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μεταγενέστεραι τροποποιήσεις τοῦ ἀρχικοῦ ἔσματος, ἀδομένου εἰς τὰς διαφόρους Ἑλληνικὰς χώρας κατ' ἀποδοχὴν, καὶ σύμφωνα μὲ τὰς ἐν αὐταῖς παραδόσεις τῶν κατοίκων περὶ κυριεύσεως τοῦ φρουρίου, οἰκιοποιουμένων τὸ σημαντικὸν τοῦτο γεγονός.

Ὁ κ. Χασιώτης μεταβάλλει τὸ πανταχοῦ λεγόμενον Ὀρηᾶς εἰς Οὐρηᾶς, κατὰ τὴν προφορὰν τῶν ἐν Πίνδῳ οἰκούντων Βλάχων· τὴν δὲ λέξιν *μυρζόρημο*, λέξιν ἑλληνικωτάτην, συγκειμένην ἐκ τῶν ἐξῆς δύο· *μυρία* καὶ *ἔρημο*, ἐξαλλοιοῖ εἰς *μαργζόριμου*, (Συλλ. δημοτ. ἄσμάτων Ἡπειρ. 1866 σελ. 115.) Περὶ τοῦ δημοτικοῦ τούτου ἔσματος πολλά καὶ καλὰ ἔγραψεν ὁ φίλος Ν. Πολίτης ἐν τῇ *Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ*, (ἔτ. 5' φυλλαδ. γ' σελ. 85—90.) Ὑπολείπεται ὁμοῦς ἡ ἀνεύρεσις τοῦ πρώτου φρουρίου, ἐξ οὗ ἡ γενικωτέρα ὀνομασία *Κάστρον τῆς Ὀρηᾶς*).

ΑΘΑΝ. ΠΕΤΡΙΤΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ τῶν ἐπὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος διακρηφάντων ἀνδρῶν ὑπὸ Ἀναστ. Ν. Γούδα διδάκτορος τῆς Ιατρικῆς κλ. τόμ. Αθῆναι 1872.

Δύο ἔτη δὲν συνεπληρώθησαν εἰσέτι ἀφότου ὁ κ. Ἀναστ. Γούδας ἤρξατο δημοσιεύων τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ πόνημα, οὗτινος ὁ σήμερον ἀναγγελλόμενος τόμος περιέχει δεκατριῶς βίους, ἧτοι τὸν τοῦ Ν. Σκουφᾶ, Α. Τσακάλωφ, Ε.μ. Ξενθοῦ, Π. Ἀναγνωστοπούλου, Ι. Παπαρηγοπούλου, Π. Σέκερη, Γ. Λεβέντη, Γ. Παπαφλέσσα, Ι. Βλασοπούλου, Ἀναγνωσταρᾶ, Ν. Περ-

*) Ἀναγν. καὶ τὰ ἐν σελ. 495 τοῦ παρόντος τόμου γραφέντα περὶ τοῦ Κάστρου τῆς Ὀρηᾶς. Σ. Π.

ραϊβοῦ, Ι. Παπαδιαμαντοπούλου καὶ Γ. Ὀλυμπίου. Περιέχουσι δὲ οἱ πέντε ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα βίους· Ἀξία τῶνόντι σημειώσεως ἡ τσαυτὴ δραστηριότης, καθόσον μάλιστα ὁ ὑπὲρ τῆς ἐκτυπώσεως ἀγῶν καταντᾶ δυσκαταγωνιστότερος καὶ τοῦ τῆς συγγραφῆς.

Μὴ νομίση δέ τις ὅτι τοσοῦτους διακρηφῆς ἀνδρας βιογραφῆσας ὁ κ. Γούδας ἐν τοσοῦτῳ βραχεὶ διαστήματι, ἐξήντησε τὴν καρτερίαν καὶ τὰς σημειώσεις αὐτοῦ· ἀπ' ἐναντίας ἐκ τοῦ τελευταίου ἐκδοθέντος τόμου μανθάνομεν ὅτι ἐπίκειται καὶ τοῦ ἔκτου ἢ δημοσιεύσεως, περιέχοντος τοὺς βίους τῶν Ἰψηλάντων, τῶν Μουρουζῶν, τοῦ Μαυροκορδάτου, τοῦ Νέγρη, τοῦ Μιχ. Σούτζου, τοῦ Π. Μαυρομιχάλη, τοῦ Ζαΐμη καὶ ἄλλων, πάντων ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων τοῦ ἡμετέρου ἀγῶνος.

Τούτων τοὺς βίους βλέπων συνειρμοσμένους ὁ νεώτερος Ἕλληνας, χάρις τῷ κ. Γούδα, ἐπαίρεται ἐπὶ τοιοῦτοις προγόνοις, οἱ τινες κατασκευάσαντες διὰ πόνων καὶ θυσιῶν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος πατρίδα, ἀφῆκυν αὐτὴν ἡμῖν κληρονομίαν, καὶ ἀμιλλᾶται ἵνα μεγαλύνῃ αὐτὴν καὶ ἀναδείξῃ εὐκλεσεστέραν, ἅμα δὲ καὶ πρότυπον βασιλείου κατὰ τὴν Ἀνατολήν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΤΟΥ Κ. Ι. ΒΑΛΕΤΤΑ.

Περὶ τοῦ τελευταίου πονήματος τοῦ κ. Ἰω. Βαλέττα τοῦ ἐπιγραφομένου «Ἐπιστολιμαία διατριβὴ κατὰ τῶν λεγόντων, ὅτι ἐννοητέον ἐστὶ πρὸ τοῦ θ' ἄρθρου τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως τὸ ῥῆμα ἀπιστεύω,*» πολλὰ ἐγράφησαν καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, τὰ πλείστα ὁμοῦς ὑπ' ἀνδρῶν ὀλίγων ἐγκυψάντων εἰς τὴν θεολογίαν. Ἄξιοσημείωτον δὲ ὅτι τινὲς, σπουδάζοντες ν' ἀναιρέσωσι τὸν συγγραφέα, ἐπεκαλέσθησαν ἐρμηνείας ξένων θεολόγων, 1870 ἔτη μετὰ Χριστὸν ἀκμυσάντων, ἐνῶ οἱ θεόπνευστοι πατέρες τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἠρμήνευσαν καὶ τὰ ἐλάχιστα, τὰς δ' ἐρμηνείας αὐτῶν ἐδέχθησαν ἐκπαλαί καὶ αἱ λοιπαὶ χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι.

Δεύτερον ἄλλο ἄξιον σημειώσεως παρατηρεῖται ἐν ταῖς κατὰ τοῦ ἀνωτέρου συγγράμματος διατριβαῖς, ἡ δριμύτης τοῦ ὕφους τῶν ἀντιθεζούτων, ἢ τις οὐχὶ σπανίως ἐξατράπη εἰς λοιδωρίαν. Καὶ δὲν λέγομεν μὲν ὅτι δὲν ἔπειπε νὰ συζητήσῃ καὶ ν' ἀντικρούσῃ μάλιστα εἰ δέιον τὰ γρηφέντα· ἐξ ἐναντίας φρονοῦμεν ὅτι ἀναγκαστὴν εἶναι νὰ στηλιτεύωνται τὰ μὴ ὀρθά· ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμεν ὅποιαν δυνάμιν προστίθασιν ἢ ὕβρις εἰς τὴν ἐπιστήμην. Ἴσως ὁ τόσος ζῆλος θὰ ἦτο συγχωρητέος εἶναι, ὡς

τινες ἐνησιμῆσαν νὰ εἴπωσιν, ὁ κ. Βαλέττα ἦτο αἰρετικὸς· ἀλλ' αὐτὸς ὁμολογεῖ, ὡς καὶ πᾶς ἕτερος ὀρθόδοξος χριστιανός, τὴν ὑπαρξιν μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἐάν, καθ' ὃ ἰσχυρίζεται, ἡ πρὸ τοῦ Θ' ἄρθρου ὑποστιγμὴ εἶναι ἐξαλειπτέα, πάλιν ὁ πιστεύων εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν εἰς μίαν ἐκκλησίαν, πιστεύει ἀδιστακτικῶς καὶ εἰς τὸ προσὸν τοῦτο τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὡς πρὸ μικροῦ ἐπίστευσε καὶ εἰς τὰ λοιπὰ προσόντα αὐτοῦ ἁγίου, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ οὐὶ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον.»

Ἰπάρχουσι καὶ ἕτεροι στηριζόμενοι ἀπλῶς εἰς τὴν παράδοσιν· ἀλλὰ μήπως ἡ παράδοσις εἶναι πάντοτε ἀσφαλής; Εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον πολλὰ καὶ θριαμβικὰ ἔχει τις ν' ἀντιτάξῃ· ἀλλ' ἐπειδὴ τασσόμεθα μετὰ τῶν πρεσβευόντων τὸ «καίρως παντὶ πράγματι,» σιωπῶμεν.

Καὶ ἐν τῇ Δύσει ἐγράφησάν τινα ὑπὸ ξένων περὶ τοῦ ἀνά χειρὸς συγγράμματος, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς εὐπρεπείας, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς παρατιθεμένης κρίσεως τῆς *Revue critique*, τὴν ὁποίαν ἐπίτηδες μεταφράζομεν. Ἀξιοθρήνητον δὲ θὰ ἦτο ἂν, διότι ὁ Κοραῆς μὴ πιστεύων εἰς τὸ ἅγιον φῶς ἔγραψε κατ' αὐτοῦ, ἐλησμονοῦμεν τὴν σοφίαν, τὸ τε φιλόπατρι καὶ τὸ φιλορθόδοξον τοῦ ἀνδρός, καὶ «κατεσκευάζομεν κατ' αὐτοῦ ὕλας ἀμάξας βλασφημιῶν κεκραγότες καὶ ὑπερδιατεινόμενοι,» ὡς τινες ἐπραξαν κατὰ τοῦ κ. Βαλέττα.

Ἴδού ἡ μετάφρασις τοῦ ἄρθρου τῆς *Revue critique*:

«Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Λονδίῳ ἑλληνικοῦ γυμνασίου κ. I. Βαλέττα, ἀνὴρ σοφός, γνωστὸς τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ἐκ τοῦ διαπρεποῦς αὐτοῦ πονήματος περὶ Φωτίου, τῆς τε περὶ Ὀμήρου μονογραφίας καὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ φιλολογικοῦ συγγράμματος τοῦ Δόναλσον, ἀνὴρ ἐπιφανής, οὐ τινοσ ἀί γινώμαι μεγίστην ἔχουσι τὴν σημασίαν καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξετάζωνται μετ' ἐπιστάσεως, ἔγραψεν ἐσχάτως διατριβὴν κατὰ τῶν λεγόντων ὅτι ἐννοητέον ἐστὶ πρὸ τοῦ Θ' ἄρθρου τοῦ Συμβόλου τὸ ῥῆμα πιστεύω.

«Ὁ συγγραφεὺς ἐπιχειρεῖ ν' ἀναιρέσῃ τοὺς ἀξιοῦντας ὅτι πρὸ τοῦ «καὶ εἰς μίαν ἁγίαν κλ.» πρέπει νὰ ὑπακούεται τὸ πιστεύω. Ἐπειδὴ δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ κατάλληλοι ὅπως δεχθῶμεν ἢ ἀπορρίψωμεν τὴν ἐρμηνείαν τοῦ κ. Βαλέττα, θέλομεν ἐκθέσει ἀπλῶς τὰ ἐπιχειρήματα ἐφ' ὧν στηρίζεται, καὶ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἄδειαν νὰ προσθέσωμέν τινὰς παρατηρήσεις.

»Ἐν τῷ πονήματι τούτῳ ζήτημα δόγματος συνά-

πτεται εἰς ζήτημα ὀρθογραφίας καὶ γραμματικῆς πρόκειται ν' ἀφαιρεθῇ ἡ πρὸ τοῦ Θ' ἄρθρου ἄνω τελεία. Ναὶ μὲν ὁ συγγραφεὺς ὁμολογεῖ ἐντελῶς τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν δύναμιν τῆς μιᾶς ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ δὲν παραδέχεται ἰδιαίτερον ἄρθρον τοῦ πιστεύω. ... 1).

»Ἡ δόξα αὕτη (ὅτι τὸ πιστεύω εἰς μεταχειρίζεται ἡ Καινὴ διαθήκη ἐπὶ μόνων τῶν προσώπων τῆς Ἁγ. Τριάδος) φαίνεται ἡμῖν πολλὰ γενικὴ νομίζομεν δὲ ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀναζητῶμεν τοιαύτας γραμματικὰς λεπτολογίας εἰς τὴν Καινὴν διαθήκην, ὡς εἰ πρόκειτο περὶ συγγράμματος τοῦ Πλάτωνος ἢ περὶ λόγου τοῦ Δημοσθένους, καθόσον ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν ἤδη χρόνων ἡ δοτικὴ ἀνελύετο εἰς αἰτιατικὴν μετὰ τῆς προθέσεως εἰς. Αὐτὸ τοῦτο συνέβη καὶ εἰς τὴν λατινικὴν τὸ *meo patri* μετεβλήθη εἰς *ad meum patrem*. Ἐτι δὲ μᾶλλον τὴν Δ' ἑκατονταετηρίδα ἐπὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεκράτησεν ἡ μεταβολὴ αὕτη. . . . Ἰποθέτομεν λοιπὸν ὅτι πρὶν ἢ παραδεχθῶμεν τὸν γενικὸν τοῦτον κανόνα τοῦ κ. Βαλέττα, πρέπει νὰ ἀναγνώσωμεν οὐ μόνον τὴν Καινὴν ἀλλὰ καὶ τὴν Παλαιὰν Γραφήν, καὶ μάλιστα τοὺς συγχρόνους τῷ Συμβόλῳ συγγραφεῖς· πρέπει νὰ ἐπεξέλθωμεν πάντας τοὺς πατέρας τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, πάντας τοὺς ἱστορικοὺς, πάντα τὰ πρακτικὰ τῶν Συνόδων· ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔργον ταῦτο οὔτε βίος ὀλόκληρος ἀρκεῖ.

»Ἐάν τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως συνετάττετο ὀλόκληρον ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ἠθέλομεν συμβουλευθῆ τὴν σωζομένην ἀρχαιοτάτην κοπτικὴν μετάφρασιν· ἀλλ' ὡς γνωστὸν τὸ περὶ τοῦ Ἁγ. πνεύματος ἄρθρον συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου, διότι ἐπὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ οὐδεμίᾳ αἵρεσις προσβάλλουσα τὸ τρίτον πρόσωπον ὑπῆρχε. . .

»Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναλύσωμεν τὰ πολυάριθμα ἐπιχειρήματα, ὅσα περιέχει τὸ περισπούδαστον πόνημα τοῦ σοφοῦ συγγραφέως, διότι τὸ ἔργον θὰ ἦτο μακρὸν, τοῦ κ. Βαλέττα ἀναπτύξαντος εὐρείαν πολυμάθειαν καὶ ἀναμφισβητήτους γνώσεις, εἰς ἃς προσθετέον καὶ τὴν περὶ τὴν γλῶσσαν ἐμπειρίαν, περὶ ἧς καὶ πρότερον ἐλαλήσαμεν. Χρεωστοῦμεν μόνον νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα αὐτοῦ, ἀποδεικνύουσι μὲν τὴν βαθύνοιαν τοῦ ἀνδρός, ἴσως ὁμοίως δὲν ὑπερμαχοῦσιν ὀριστικῶς καὶ ὑπὲρ τοῦ θέματος αὐτοῦ· καθ' ἡμᾶς δὲ αἰ πλείσται τῶν ῥήσεων οὔτε ὑπὲρ οὔτε κατὰ τῆς γνώμης αὐτοῦ μαρτυροῦσι· τινὲς μάλιστα καὶ ἀντιστρατεύονται. . .

»Ὅπωςδὴποτε βεβαιούμεν ἀδιστακτικῶς ὅτι ἂν ὁ

1) Παραλείπομεν ἐνταῦθα τὴν ἐπανάληψιν τῶν λόγων τοῦ κ. Βαλέττα. Σ. Μ.

κ. Βαλίττας ήπατήθη, ήπατήθη ειλικρινέστατα διὰ τὴν ἀξία, τὴν σοφίαν καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀνδρός ἔπρεπε νὰ προφυλάξωσιν αὐτὸν ἀπὸ τῶν βιαίων προσβολῶν τινῶν τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ. Σπεύδομεν ὁμῶς νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὸ ὄφος τοῦ θεολογικοῦ τύπου τῆς Ἑλλάδος συνεκεράσθη ἐπ' ἐσχάτων ὡς πρὸς τὸ προκείμενον σύγγραμμα. . . . .

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

Αἱ ἐξῆς ἐφημερίδες ἐξεδίδοντο ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν πρώτην τριμησίαν τοῦ 1872 ἔτους· πιθανόν ὁμῶς νὰ ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι. Ὁ ἐκ δεξιῶν ἀριθμὸς σημαίνει τὴν ἡλικίαν ἑκάστης.

Ἐν Ἀθήναις.

1	Διών	34
2	Ἀλήθεια	7
3	Ἀμυνα	1
4	Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς	15
5	Ἀγῆ	13
6	Βῆμα	2
7	Γεωπονικὰ (περιοδικόν)	1
8	Courrier d'Athènes	4
9	Δικαιοσύνη	6
10	Ἐθνικὸν Πνεῦμα	5
11	Ἐθνικὸν Μεγαλεῖον	2
12	Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη (περιοδικόν)	7
13	Ἐθνοφύλαξ	11
14	Εἰρηλική	1
15	Ἐκλεκτικὴ	4
16	Ἑλλήν στρατιώτης (περιοδικόν)	1
17	Ἑλληνικὸς Λαὸς	2
18	Ἑθαγγελικὸς Κῆρυξ (περιοδ.)	20
19	Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως	40
20	Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων	2
21	Ἐφημερὶς τῶν Φιλομαθῶν	20
22	Ἐφημερίς τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας	2
23	Ἐφημερίς τῶν παιδῶν	5
24	Ἠχώ τῆς Ὁρθοδοξίας	1
25	Ἰλισσὸς (περιοδικόν)	4
26	Indépendance hellénique	7
27	Κεραυνοὶ	4
28	Κρήτη	4
29	Λόγος	5
30	Μέλλον	9
31	Μέριμνα	17
32	Μοδοαί	1
33	Μηνύτωρ	1
34	Νομικὴ Μέλισσα	12
35	Παλιγγενεσία	10
36	Πανδώρα (περιοδικόν)	22
37	Παρθενῶν	1
38	Πλάστιγξ	5

39	Πνύξ	5
40	Πολίτης	2
41	Πρωτὸς Κῆρυξ	28
42	Ῥάβδος	1
43	Σκοπιὰ	1
44	Ταχυδρόμος Ἀθηνῶν	1
45	Τόπος	1
46	Φαρμακευτικὸν δελτίον (περιοδ.)	2
47	Φῆμη	37
48	Φῶς	15
49	Χρόνος	14

Ἐν Σύρῳ.

Ἐρμούπολις	9
Πανόπη	1
Πανδώρα	2
Πατρὶς	7
Ἐφημερίς τοῦ γένου ἀστυκῶν ἑλληνικῶν γόμων	1

Ἐν Τριπόλει.

Ἀρχαδία	16
Ἡ Φωνὴ τῶν ἐπαρχιῶν	12

Ἐν Πάτραις.

Αἱ Πάτραι	22
Φοῖβιξ	10
Ἀίγλη	
Μίνωσ	30

Ἐν Κερκύρα.

Ἡ Φωνὴ	8
Καποδίστριας	1
Ῥήγας ὁ Φεραῖος	1
Κώδων	2

Ἐν Ζακύνθῳ.

Δημοτικὴ	2

Ἐν Αἰγίῳ.

Ἡ Νέμεσις	1

Ἐν Εὐβοίᾳ.

Εὐβοϊκὸς Κῆρυξ	1
Εὐριπος	7

Ἐν Ἀμφίσση.

Παρασσὸς	2

Ἐν Καλάμεις.

Τὸ Πλήκτρον	1
Καθῆκον	10
Ἐπεξέτασις	1

Ἐν Λαμίας.

Φάρος τῆς Ὀθρυος	21
Ἀνατολικὴ Ἑλλὰς	3

Ἐν Σπάρτῃ.

Πελοποννησιακὸς Ἀστὴρ	10

Ἐν Ναυπλίῳ.

Ἄργολις	11
Συνταγματικὸς Ἑλληὴν	2

Ἐν Πύργῳ (Ἠλείας.)

Πύργος	5